

NEMO

Intet menneske skal redde verden

Jokum Rohde og Morten Burian skaber rå punk-dramatik med indbygget livemusik om utopisk revolte. Et samarbejde med Sort/Hvid, med premiere i foråret 2025.

Sort/Hvid søger hermed om midler ved Københavns Kommunes Scenekunststudvalg til at realisere forestillingen NEMO.

Nemo betyder ingen eller intet menneske. Kaptajn Nemo er intet menneske ombord i sin ubåd *Nautilus*. Heriblandt sine 20.000 bøger, sit orgel og sit raritetskabinet fra en svunden tid lever han i eksil fra verden. En dag dukker to nødstedte sjæle op, og indlemmes som passagerer på Nemos evighedssejls. Snart indvies de nytilkomne i Nemos ideer om et nyt samfund af frie ukrænkelige individer. Et oprør rettet mod et system, der lukker øjnene for monetarismens uligheder, for de menneskeskabte klimaforandrings voldtægt af planeten, for krigsmaskinens udsultning af jordens befolkninger. Nemo og hans passagerer indleder nu et radikalt eksperiment, der en dag skal omstyrte verden. Undervejs opstår der uenighed om hvorvidt destinationen for deres utopiske undergrundsprojekt er frihed eller solidaritet, individ eller fællesskab, drøm eller virkelighed.

NEMO undersøger radikal teori overfor radikal handling. Det ubevidste dyb overfor de verdensvendte rationaler. Absolut frihed overfor absolut solidaritet. NEMO er en undergangshymne til de utilpassede der i teori og handling, må søge væk fra det normative, det oplyste, det vedtagne og ind i utopi, drift og destruktion på jagt efter en ny verden.

Sjælefrelse i en krisetid

I en tid proppet med kriser er Kaptajn Nemos eksil-utopisme måske et bud på overlevelse og sjælsfrelse. Dens radikalitet er en fremkaldervæske for tidens ideer, om hvordan vi skaber en bedre verden. Er det i fællesskab eller hver for sig? Er det i kolonier på Mars, med global politik eller i voldelig kamp? Samtidig bliver NEMO et dybt dyk i vores underbevidste. En katalysator for vores mørkeste fantasier, skønhedslængsel og dødsdrift. Det ubevidste dyb vi synes at forstå stadigt mindre af i vores oplyste og moralske tid.

Anden del af Skyggetrilogien

NEMO er anden del af Jokum Rohde og Morten Burians skyggetrilogi. Forestillinger befolket af *misfits* til tidens orden, der med skønhedslængsel, storhedsvanvid og dødsdrift søger ind i skyggerne eller ned på bunden af havet. Efter succesen med Skyggernes Museum på undergrundsvejen Basement (nomineret til en Reumert som årets særpris), er turen nu kommet til en vild genfortolkning af Jules Vernes udødelige klassiker En verdensomsejling under havet. I Sort/Hvids rå scenerum samles holdet fra Skyggernes Museum og udvikler deres sceniske sprog yderligere. Skyggernes Museum var båret af en rå, punket æstetik og arbejdsmetode. Her skabte det kunstneriske hold koblingen mellem karakterdramaet og det dekonstruerede teater. Mødet mellem teatrets tusindårige tanker og William Burroughs, postmodernisme, *cut up/fold in*, drama som fri association, *stream of happenings*. Holdet vil dykke dybere ned i denne collage-form, hvor forskellige simultane virkelighedslag

sameksisterer. De vil nå længere i vores fremmaning af teatret som sted for utopi/forestilling/en anden verden.

Publikum føres ind i *Nautiluses* legendariske indre

Scenograf Christian Friedländer, lyddesigner og musiker Jacobe Suissa og lysdesigner Morten Kolbak omskaber Sort/Hvids rå industrilokaler til *Nautiluses* legendariske indre. Publikum føres ind til Nemos selvbyggede kæmpeorgel, hvor Jacobe Suissa indleder turen ned i dybet med en brusende koncert. På et filmklæret kører en stumfilm fra *Nautilus*. Herefter blotlægges en overskåret ubåd i fuld længde, der møder publikum som en filmkulisse. Det erfarer nu at Nemo er i gang med at indspille sin eksilutopisme som en film der skal omstyrte alt. Vi bevæger os nu i en labyrint af fiktioner; snart på bunden af havet, snart i filmkulisserne, snart i noget der minder om en drøm.

NEMOs eksperimenterende miks af punket karakterdrama, stumfilm og ny livemusik, passer perfekt ind i Sort/Hvids avantgarde-profil. Forestillingen henvender sig til unge såvel som ældre teaterfreaks, der savner vild scenekunst. En scenekunst der står udenfor den pæne opbyggelighed, der præger tidens københavnske forestillinger. En dekonstrueret ituslået verden fuld af brutal skønhed, vilde tanker og sjov.

Tre skuespillere og en musiker

På Skyggernes Museum udviklede instruktør og medvirkende en flosset og skitsepræget spillestil, der lænede sig op ad B-film, David Lynch og Frank Castorf. Denne spillestil – indlevet og kunstig på samme tid – videreudvikles i NEMO. Et skuespil der insisterer på at være lige dele præsentation og repræsentation. Simon Bennebjerg, Nanna Koppel og Morten Burian inviterer denne gang musiker og lyddesigner Jacobe Suissa med på scenen og lader hendes liveperformance udgøre et væsentligt element i forestillingen.

Realisering og publikum

NEMO produceres af Sort/Hvid, som varetager projektets administration, produktion, billetsalg og PR og desuden bidrager med kunstnerisk sparring.

Projektet har modtaget midler fra Statens Kunstfond, William Demant Fonden, Beckett-Fonden, Knud Højgaards Fond, Louis-Hansen Fonden, Konsul Georg Jorck og hustru Emma Jorcks Fond, Sportgoodsfonden, Lizzi og Mogens Staal Fonden og Dansk Skuespillerforbund.